

Andante tranquillo.

Laulu oravasta.

Otto Kotilainen.

Makke-as-ti

mf. Ped. sempre

ora vai-nen Makkaa sam-mal-huo-nees-santa; Sin-gep-pä ei

hal-lin hammas, ei-tä met-sä-miehen an-sa, ehti-nyt milloinkaan.

mp. fp.

mf a tempo Kammi-as-taan kor-keas-ta Katsel-le-hän mas-il-man =

fp. mf

ju - ri, Väin - telo - a al - lans mon - ta; Hevostaan

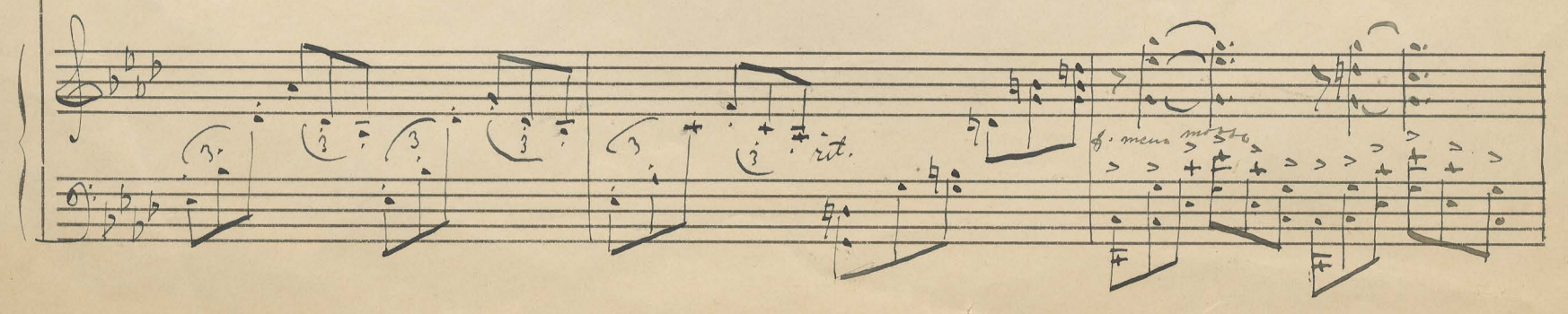
rau - han vii - ri rau - han vii - ri

päällänsä lie - poittaa. Mikä elo on - nel - li - nen

Kei - nuvasse keh - to - lin - nas! Siel - tä hiekk - kuu

ora-vai-nen Ar-maan Kun-sen ai-lin-sin-nas

Simile

Met-solan Kan-telo soi!

mp. piu rit.

poco rit. *piu rit.* *ten.*

mp. Tempo primo

Piel-lä torkkun hei-luhanta' Ak-ku-mat-la pienoisella; Linnut laulain

mp.

Ped. sempre

taivcan al-la Saattaa hänet illasella Unien Kullalaan,

Unien Kulta - laan. (Aleksi Kivi.)